

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अवजग्मुषी ज्ञातवती ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ वंशोवः कइत्यत्रापिसंबध्यते ॥ १४ ॥ प्रदेशिन्यातर्जन्या ॥ १५ ॥ राजानं आलिङ्गितुमि
अभिगम्य च शर्मिष्ठा देवयान्यब्रवीदिदं देवयान्युवाच किमिदं वृजिनं सुभ्रुकृतं वै कामलुब्धया ॥ २ ॥ शर्मिष्ठावाच ऋषिरभ्यागतः कश्चि
द्धर्मात्मा वेदपारगः ॥ समयावरदः कामं याचितो धर्मसंहितं ॥ ३ ॥ नाहमन्यायतः काममाचरामि शुचिस्मिते ॥ तस्मादृषेर्ममापत्यमितिसत्यं ब्रवीमि ते ॥
॥ ४ ॥ देवयान्युवाच शोभनं भीरुयद्येवमथ स ज्ञायते द्विजः ॥ गोत्रनामाभिजनतो वेत्तुमिच्छामि तं द्विजं ॥ ५ ॥ शर्मिष्ठावाच तपसा ते जसा
चैव दिप्यमानं यथारविं ॥ तं दृष्ट्वा मम संप्रभुं शक्तिर्नासीच्छुचिस्मिते ॥ ६ ॥ देवयान्युवाच यद्येतदेवं शर्मिष्ठेन मन्युर्विद्यते मम ॥ अपत्यं यदि ते लब्धं
ज्येष्ठाच्छ्रेष्ठाच्च वै द्विजात् ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच अन्योन्यमेव मुक्त्वा तु संप्रहस्य च ते मिथः ॥ जगाम भार्गवी वेश्मन्तथ्यमित्यवजग्मुषी ॥ ८ ॥ ययाति
र्देवयान्यां तु पुत्राव जनयन् नृपः ॥ यदुंचतुर्वसुंचैव शक्रविष्णू इवापरौ ॥ ९ ॥ तस्मादेव तुराजर्षेः शर्मिष्ठावर्षपर्वणी ॥ द्रुत्युंचानुंचपूरुंचत्रीन्कुमारानजीजनत्
॥ १० ॥ ततः काले तु कस्मिंश्चिद्देवयानी शुचिस्मिता ॥ ययातिसहिताराजन् जगाम रहितं वनं ॥ ११ ॥ ददर्श च तदा तत्र कुमारान् देवरूपिणः ॥ क्रीडमानान्सु
विश्रब्धान् विस्मिताचेदमब्रवीत् ॥ १२ ॥ देवयान्युवाच कस्यैते दारकारा जन् देवपुत्रोपमाः शुभाः ॥ वर्चसारूपतश्चैव सदृशमेमतास्तव ॥ १३ ॥
वैशंपायन उवाच एवं पृष्ट्वा तुराजानं कुमारान्यर्यपृच्छत देवयान्युवाच किं नाम धेयं वंशोवः पुत्रकाः कश्च वः पिता ॥ प्रब्रूत मे यथा तथ्यं श्रोतुमिच्छा
मितं त्यहं ॥ १४ ॥ तेऽदर्शयन् प्रदेशिन्या तमेव नृपसत्तमं ॥ शर्मिष्ठां मातरं चैव तथा च ख्युश्च दारकाः ॥ १५ ॥ वैशंपायन उवाच इत्युक्त्वा सहितास्ते
तुराजानमुपचक्रमुः ॥ नाभ्यनंदत तान् राजा देवयान्यास्तदांतिके ॥ १६ ॥ रुदंतस्तेऽथ शर्मिष्ठामभ्ययुर्बालकास्ततः ॥ श्रुत्वा तु तेषां बालानां स ब्रीड इव पार्थि
वः ॥ १७ ॥ दृष्ट्वा तु तेषां बालानां प्रणयं पार्थिवं प्रति ॥ बुत्वा च तत्त्वं सा देवी शर्मिष्ठामिदमब्रवीत् ॥ १८ ॥ देवयान्युवाच मदधीना सती कस्मादकार्षी
विप्रियं मम ॥ तमेवा सुरधर्मं त्वमास्थितान विभेषि मे ॥ १९ ॥ शर्मिष्ठावाच यदुक्तं ऋषिरित्येव तत्सत्यं चारुहासिनि ॥ न्यायतो धर्मतश्चैव चरंती न वि
भेमि ते ॥ २० ॥ यदा त्वया दतो भर्ता दत्त एव तदा मया ॥ सखी भर्ता हि धर्मेण भर्ता भवति शोभने ॥ २१ ॥

तिशेषः नाभ्यनंदत दूरीकृतवानित्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥